

NOTAT

Tema	Sør-Trøndelag 110-sentral : Fordeling av alarminntekter
Dato	09.11.18
Til	Representantskapet
Fra	Arbeidsgruppen

Bakgrunn for arbeidet

I Representantskapsmøtet 4.mai 2018 ble sak nummer 12/17 behandlet. Representantskapet vedtok følgende:

Representantskapet vedtar å nedsette en arbeidsgruppe fra følgende kommuner Trondheim, Melhus og Frøya. Rådmennene oppnevner sine representanter, Trondheim har ansvar for å lede arbeidet. Gruppen bes utrede en modell hvor brann og redningstjenestene blir tildelt tilskudd fra 110-sentralen for arbeide knyttet til alarmer. Representantskapet ber gruppen se på hvordan dette gjøres i andre deler av landet og foreslå en rimelig modell som evt kan fases inn over noen år. Utredningen med forslag til løsning sendes kommunene i god tid før neste representantskapsmøte.

Det ble satt ned en arbeidsgruppe ledet av Trondheim kommune v/Astrid Fasting, der også Ingrid Kvelstad fra Trondheim kommune deltok, Håvard Geving fra Melhus kommune og Thomas Sandvik fra Frøya kommune. Arbeidsgruppen har hatt fire møter, samt kommunikasjon via e-post og samskrevet i dokumentet. I tillegg deltok hele arbeidsgruppen på møter med Midt-Norge 110-sentral og TBRT. Arbeidsgruppen har gjennomført møter med representanter fra Midt-Norge 110-sentral IKS og TBRT IKS, se referater i vedlegg 3 og 4. Synspunkter fra GBR IKS og Frøya brannvesen er også innhentet mer uformelt.

Alle 110-sentraler i landet har tilsvarende ordninger med alarmabonnenter, men det er ulik praksis på hvordan disse inntektene fordeles. Arbeidsgruppen har registrert ulike synspunkter blant de 16 brannvesen som betjenes av MN 110 på hvordan en eventuell fordeling av disse inntektene skal gjennomføres. Ett forslag er å se på hele finansieringsordningen for 110-sentralen, og ikke bare automatiske brannalarmer. Det vil i så fall innebære at de lovpålagte kostnadene også vil måtte fordeles annerledes. Dette har arbeidsgruppen ikke gått videre inn på, da dette vil kunne være en krevende teoretisk øvelse med flere potensielle feilkilder. Arbeidsgruppen har ikke vurdert dette som del av mandatet.

Vedtaket i representantskapet til 110-sentralen i sak 12/17 angående ansvaret for utfakturering av unødige alarmer er ikke diskutert som del av mandatet. Arbeidsgruppen har ikke vurdert sammensetningen av alarmobjekter i dette arbeidet, det vil si antall kommunale- og ikke-kommunale alarmobjekter.

Historikk 110-sentralen

Frem til 1.1.2015 var Sør-Trøndelag 110-sentral en del av TBRT IKS. I praksis betydde det at det var TBRT IKS med sine 7 deltakerkommuner som kontrollerte Sør-Trøndelag 110-sentral, og ikke de 26 deltakerkommunene i Sør-Trøndelag 110-sentral. I perioden der 110-sentralen var en del av TBRT IKS gikk $\frac{2}{3}$ av inntektene fra alarmabonnementer inn i TBRT IKS, og $\frac{1}{3}$ til 110-sentralen.

Årsmøtet i Sør-Trøndelag 110-sentral vedtok 29.4.2014 ny samarbeidsavtale og vedtekter i henhold til kommuneloven §27. Det ble på samme årsmøte også vedtatt at arbeidet med å utrede et interkommunalt selskap (IKS) for Sør-Trøndelag 110-sentral skulle igangsettes. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap anbefaler IKS som organisering av 110-sentraler. Organiseringen etter kommuneloven §27 skulle gjelde inntil IKS som organisasjonsform av selskapet eventuelt ble vedtatt i de deltakende kommuner.

I årsmøtet 14.4.2015 ble følgende vedtatt av årsmøtet:

- Sør-Trøndelag 110-sentral vedtas omdannet til IKS fra 1.1.2016
- Sør-Trøndelag 110-sentral bytter navn til Midt-Norge 110-sentral IKS
- Den enkelte deltaker kommune skal innen 1.1.2016 vedta IKS-avtalen for Midt-Norge 110-sentral IKS

Midt-Norge 110-sentral hadde per 1.januar 2016 ansvar for varsling i 26 kommuner og for 48 brannstasjoner i Sør-Trøndelag, samt Os kommune i Hedmark og Leksvik kommune i daværende Nord-Trøndelag. Antall innbyggere i ansvarsområdet er ca 315 000.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) har i flere år arbeidet for større og mer robuste enheter i brann- og redningsvesenet og ved 110-sentralene. I april 2016 ble det vedtatt å slå sammen operasjonssentralene til politiet og brannvesenet. Før samlokaliseringen med politiet skal 110-sentralen i daværende Nord-Trøndelag og daværende Sør-Trøndelag slås sammen. Denne sammenslåingen vil foreløpig avvendes inntil de økonomiske vilkårene for en eventuell samlokalisering med 112 er endelig avklart.

I alle deltakerkommunene er det objekter som er direkte tilknyttet MN 110 gjennom automatiske brannalarmer (ABA). For alle slike objekter er det inngått en avtale med MN 110 og det kreves inn en årlig abonnementsavgift. Til sammen utgjør disse avgiftene en alarmabonnementsinntekt for MN 110 på om lag 11 millioner kroner i 2018, hvilket utgjør omtrent en tredjedel av selskapets inntekter. Disse inntektene går i sin helhet inn til 110-sentralen som delfinansiering av driftskostnadene, og deltakerkommunene får dermed en prosentvis lik reduksjon i sitt deltakerbidrag så lenge det beregnes slik at totale kostnader deles på totalt antall innbyggere i de 26 kommunene. Alarminntektene tilsvarer en subsidiering av deltakerbidrag på ca. kroner 31,- per innbygger i deltakerkommunene i Midt-Norge 110-Sentral.

Det er fremmet et krav fra TBRT om at deler av alarmabonnementsinntektene skal fordeles til brannvesenet slik det ble gjort før Midt-Norge 110-sentral IKS ble opprettet på bakgrunn av at brannvesenet mener de leverer og bekoster beredskapen som setter 110-sentralen i stand til å selge slike abonnementer.

Når 110-sentralen har en utalarmering er det den respektive brannsjefen i kommunen eller IKSet som eier hendelsen, og som bruker sin beredskap og sitt utstyr til utrykning.

I de tilfeller der det er unødige alarmer kompenseres brannvesenet med 5000 kroner per utrykning, og 110-sentralen fakturerer abonnenten. Fra 1.1.19 ønsker 110-sentralen å overlate utfakturering av unødige alarmer til de respektive brannvesen, grunnet det volum man forventer når Midt-Norge 110-sentral skal

dekke hele Trøndelag.

Regelverket om offentlige anskaffelser

Alarmsentral Brann Innlandet var lokalisert på Elverum, og skulle samlokaliseres med politiets operasjonssentral på Hamar. I forbindelse med dette ønsket Hamar kommune å gjennomføre en juridisk revisjon på virksomheten som Hamar skulle overta, se vedlegg 1.

Revisjonen ble gjennomført med fokus på å anbefale en drifts- og økonomimodell som er i samsvar med føringer som fremgår av kap 3 i forskrift om offentlige anskaffelser, hvor det kreves at mindre enn 20% av aktiviteten skal være rettet mot andre enn deltakerkommunene. Inntil sammenslåingstidspunktet praktiserte Innlandet 110-sentral en løsning der de mottok 100% av alarminntektene på samme måte som Midt-Norge 110-sentral har gjort, og så fikk kommunene tilbake 80% av denne inntekten som en delfinansiering av sine brannvesen. På tross av tilbakebetalingen av 80% av inntekten fremstår dette som et brudd på omsetningskravet. Rapporten påpeker også at det har vært mye fokus på alarmtjenester fra brannvesenet de siste årene, herunder særlig i Asker og Bærum, der blant annet NHO og private leverandører av slike tjenester har gitt dette stor oppmerksomhet i relasjon til statsstøtteregelverket.

På grunn av dette har arbeidsgruppen også gjort en vurdering av hvordan Midt Norge 110-sentral skal forholde seg til omsetningskravet / aktivitetskravet i sin virksomhet. MN 110 er et interkommunalt selskap (IKS) som utfører en beredskapstjeneste for eierkommunene. Lov og forskrift om offentlige anskaffelser fastsetter som hovedregel at det offentlige ved inngåelsen av tjenestekontrakter skal følge bestemte regler ved anskaffelse av tjenester. Med en anslått samlet verdi på ca. kr 20 millioner på anskaffelsen pr. år, vil beredskapstjenesten som et utgangspunkt måtte anskaffes ved anbudskonkurranse i det åpne markedet. (Jf. forskriftens §§ 1-1, 1-2, 5-1 (3), 5-3 (1) og 5-4.)

Visse samarbeidsformer i offentlig sektor er imidlertid unntatt fra anskaffelsesregelverket. Etter anskaffelsesforskriftens § 3-2 gjelder dette blant annet når eierkommuner inngår direkte kontrakt med et interkommunalt selskap som betjener og kontrolleres i fellesskap av eierkommunene.

Ett av vilkårene for at Midt-Norge 110-sentral IKS skal komme inn under unntaket er at selskapet «*utfører mer enn 80 prosent av sin aktivitet for de kontrollerende oppdragsgiverne eller andre rettssubjekter som oppdragsgiverne kontrollerer*», jf. § 3-2 (1) bokstav b. Reglene for beregning av aktivitet er gitt i § 3-4. Det betyr at Midt-Norge 110-sentral IKS sin aktivitet/ytelser til andre enn eierkommunene må være mindre enn 20 % for å gå inn under unntaket. Dette får betydning for arbeidsgruppens valg av modell for fordeling av alarminntektene, omsetningskravet må hensyntas når man ser på hvilken andel av inntekten som kan bli liggende igjen i Midt-Norge 110-sentral IKS. Som nevnt innledningsvis kan det være en usikkerhet i om alarminntekter fra kommunale alarmobjekter kan klassifiseres som aktivitet for de kontrollerende oppdragsgiverne.

Organisering av 110-sentraler andre steder i landet

Alarmsentral Brann Innlandet

Redegjørelsen for modellen som er valgt i Alarmsentral Brann Innlandet er basert på rapport fra BDO *Utredning 110-sentralen Innlandet (se vedlegg 1)* samt telefonsamtale med Trond Brenden, leder Alarmsentral Brann Innlandet.

Endringene som har blitt gjort i 110-sentralen for Hedmark og Oppland etter denne rapporten er blant annet at 110-sentralen nå krever inn et fast gebyr på 510 kroner pr objekt pr år for håndtering av den enkelte kommunes kunder/avtaler som skal være kostnadsdekkende for den aktiviteten 110-sentralen har i forbindelse med dette.

110-sentralen for Hedmark og Oppland ønsker fortsatt å administrere alle alarmabonnementene hos seg. De har tidligere hatt en organisering der 110-sentralen selv håndterte 26 av 46 kommuner, hvor de 20 øvrige håndterte registrene over alarmabonnenter selv. Erfaringsmessig var det en del avvik mellom oversiktene over alarmabonnenter i systemene hos 110-sentralen og hos kommunen i de tilfellene der ansvaret var delt, så 110-sentralen for Hedmark og Oppland ønsker å "eie" abonnementsregisteret, og heller utarbeide fakturagrunnlag for at kommunene selv kan fakturere abonnentene. 110-sentralen for Hedmark og Oppland ønsker også å produsere abonnementsavtalen på vegne av kommuner og brannvesen, og håper å kunne bruke systemet TransFire til dette. Midt-Norge 110-sentral bruker det samme alarmsystemet. De har satt ned en arbeidsgruppe som ser på en praktisk gjennomføring av denne utfaktureringen. Med 46 kommuner står 110-sentralen i Hedmark og Oppland overfor om lag 30 ulike økonomisystemer som systemet TransFire i så fall må snakke med for å få til en automatisering av fakturagrunnlag.

110-sentralen for Hedmark og Oppland har laget et prisgruppesystem for abonnentene som kommunene legger til grunn for utfaktureringen. Forslaget deres innebærer at kommunene / brannvesenet selv setter prisene for sin prisgruppe, slik at det ikke nødvendigvis er enhetlige priser for et alarmabonnement i alle kommunene. Hver enkelt kommune fakturerer selv sine alarmkunder. 110-sentralen har ingen befatning med inntektssiden med unntak av gebyret de selv krever inn. Kommunene fordeler deretter inntekter enten til sitt interne brannvesen, eller til brannvesen organisert i IKS der dette er tilfellet.

Kostnadene forbundet med den lovpålagte aktiviteten i 110-sentralen fordeles etter innbyggertall. I 2018 er dette 46,12 kroner pr innbygger.

Sør-Øst 110 IKS

Redegjørelsen for modellen som er valgt i Sør-Øst 110 IKS er basert på underlag til deres representantskapsmøte 25.10.18, samt samtale med Kim Haugan, leder Sør-Øst 110 IKS.

Sør-Øst 110 IKS skal tilby tjeneste med automatiske brannalarmer fra offentlige bygg, næringseiendommer og bofellesskap/sameier. Tjenesten utføres sammen med brannvesenene. Sør-Øst 110 mottar alarmene og utalarmerer brannvesenene.

I Vestviken 110 har 110-sentralen frem til nå vært avtalepart med kundene. Avtalen inneholder også forpliktelser for brannvesenene, og dette har vært avtalt mellom 110-sentralen og brannvesenene. Inntektene har hittil vært fordelt med en halvpart til hver av partene. Vestviken 110 IKS har mottatt inntektene, og brannvesenene har fakturert 110-sentralen for sin del.

Styret i Sør-Øst 110 IKS vil nå foreslå for representantskapet at dette endres fra 1.1.19. Det foreslås at brannvesenene heretter blir avtalepart med kundene. Inntektene fra automatiske alarmer innenfor egen kommune vil i sin helhet tilfalle brannvesenet i den kommunen, eventuelt fra de kommuner de har ansvar for (IKS brannvesen for eksempel).

Tjenesten 110 utfører i forbindelse med automatiske alarmer vil brannvesenene kjøpe av Sør-Øst 110. i tillegg kan de velge om de ønsker at 110 skal forvalte avtalen (mot et pristillegg) eller om de gjør den jobben selv. Dersom de gjør jobben selv reduseres andelen som 110-sentralen vil kreve av alarminntekten gitt samme pris for kunden. Det vil kunne være aktuelt for mindre brannvesen og deltidsbrannvesen å kjøpe avtaleforvaltningen fra 110-sentralen for å unngå krevende administrasjon.

Sør-Øst 110 IKS har valgt å sette en pris pr alarminnngang for tjenestene 110-sentralen yter for brannvesenet. Prisen er foreløpig beregnet til 1188 kroner inkludert merverdiavgift for en alarminnngang inkludert forvaltning, og 250 kroner lavere uten forvaltning. Det vil si at et større bygg med flere alarminn ganger vil gi en høyere inntekt til 110-sentralen enn et lite bygg med kun en alarminn gang. Samlet betyr dette uansett en inntektsreduksjon for 110-sentralen, og vil medføre at eiertilskuddet må økes fra dagens deltakerbidrag på 27,80 kroner til 52 kroner. Økningen skyldes ikke ensidig tapte inntekter fra automatiske alarmer, men også endring i andre kostnadskomponenter som bemanning, husleie og nødnettskostnader.

Representantskapet vedtok 25.10.18 at Sør Øst 110 IKS fortsetter en modell der 110-sentralen er avtalepart, men den økonomiske fordelingen endres fra dagens 50/50 til modellen de foreslår med et forvaltningsgebyr til 110-sentralen. I praksis innebærer dette en fordeling av ca 85-90% av inntektene til brannvesenet og det resterende som kostnadsdekning til 110-sentralen. 110-sentralen vil fortsette å fakturere kunden, og deretter en gang i året sende et fakturagrunnlag til brannvesenet som vil fakturere 110-sentralen. Da er dette fratrasket 110-sentralen sin kostnadsdekkende andel. Saken skal gjenopptas våren 2019.

Konsekvenser for fordelingen av alarminntektene i Midt-Norge 110-sentral

Midt-Norge 110-sentral står overfor de samme problemstillingene som Alarmsentral Brann Innlandet og Sør-Øst IKS. Inntil Midt-Norge 110-sentral gikk ut av TBRT IKS representerte ikke alarminntektene et brudd på omsetningskravet, på grunn av at dette da ble målt opp mot TBRT sin relativt mye større omsetning.

Som nevnt innledningsvis går dagens alarminntekter direkte inn og medfinansierer de totale kostnadene til Midt-Norge 110-sentral. Kostnadene fordeles deretter ut på kommunene etter en fordelingsnøkkel som er basert på befolkningstall.

Dersom Midt-Norge 110-sentral velger modellen som Alarmsentral Brann Innlandet og Sør-Øst IKS har valgt vil dette gi stor reduksjon i inntektene til 110-sentralen. Velger Midt-Norge 110-sentral å bruke samme prismodell som Sør-Øst IKS vil selskapet få inntekter fra administrasjonsgebyr på grovt regnet 2 millioner kroner inklusive merverdiavgift, noe som betyr at i overkant av 9 millioner kroner må dekkes inn ved økt deltakerbidrag. Dette vil gi ulikt utslag for deltakerkommunene. For Trondheim kommune vil økningen i deltakerbidrag mer enn motsvares av de alarminntektene kommunen kan kreve inn fra objekter i egen kommune. For kommuner med få alarmobjekter og mange innbyggere vil effekten bli motsatt. Anslagsvis øker deltakerbidraget med omtrent 10 kroner pr innbygger for hver 3 millioner som fjernes fra alarminntektene.

Det må også tas stilling til hvor avtalene skal forvaltes. I dag er Midt-Norge 110-sentral fortsatt innstilt på å forvalte avtalene på vegne av eierkommunene mot et forvaltningsgebyr fordi de ønsker å samle opplysningene ett sted for å sikre at kunderegisteret er mest mulig oppdatert for å kunne tilby riktig beredskap. Midt-Norge 110-sentral har beregnet sitt behov for kostnadsdekning for administrasjon av

avtalene til 3 millioner kroner, noe som enkelt fremstilt tilsvarer et gebyr på om lag 1680 kroner eksklusive merverdiavgift om man velger samme modell som Sør-Øst 110-sentral (3 millioner kroner / antall abonnenter) .

Forslag til ulike fordelingsmodeller for alarminntektene

Alternativ 0

Kommunene mottar inntektene fra alarmobjektene fordelt etter innbyggertall. Det samme beløpet tilbakeføres til 110-sentralen som et tilskudd, det vil si i praksis en videreføring av dagens finansieringsordning.

Fordelen er at modellen er enkel, og ikke medfører endring for noen av deltakerkommunene. En ulempe med denne modellen er at det kan være en større risiko for at det vil være et brudd på aktivitetskravet på 20%. I tillegg vil det videreføre ulikheten i bidrag til alarminntektene som gjelder i dag, hvor kommuner med mange alarmobjekter bidrar i større grad til å holde deltakerbidraget nede enn kommuner med få alarmobjekter.

Alternativ 1

Midt-Norge 110-sentral velger en løsning som er tilsvarende som løsningen Alarmsentral Brann Innlandet og Sør-Øst IKS har valgt. Det betyr at alarminntektene i sin helhet inntektsføres i brannvesenet i kommunene der alarmobjektet ligger, og at 110-sentralen beregner et kostnadsdekkende gebyr for sin virksomhet tilknyttet alarmabonnementer.

Ulempen med denne modellen er at det vil bli en relativt stor økning i deltakerbidraget. Dersom 110-sentralen får dekket sine skisserte kostnader på 3 millioner kroner for tjenesten vil likevel deltakerbidraget øke med om lag 21 kroner ut i fra beregningene. Inntektene fra alarmabonnementene vil motsvare denne kostnadsøkningen. For kommuner med få alarmobjekter vil ikke inntekten dekke den økte kostnaden, men for kommuner med mange alarmobjekter vil inntekten mer enn dekke den økte kostnaden. Forslaget vil derfor innebære en ganske stor kostnadsøkning for enkelte kommuner, mens andre kommuner vil få en stor kostnadsreduksjon.

Fordelen med modellen er at den er gjennomslutlig og sannsynligvis enkel å administrere. Den vil også kunne gi et incentiv for den enkelte kommune å tilknytte flere alarmobjekter til alarmsentralen, som kan være positivt for brannsikkerheten i kommunen.

Se vedlagt beregning av total kostnadsendring brannvesen og 110-sentral sett i sammenheng for denne modellen, vedlegg 2, forslag 1.

Alternativ 2

Representantskapet i Midt-Norge 110-sentral vedtar alarminntektene deles likt mellom Midt-Norge 110-sentral IKS og brannvesenet i kommunene. I tillegg må det gjøres nødvendige tilpasninger slik at Midt Norge 110-sentral IKS holder seg innenfor aktivitetskravet på 20% ekstern aktivitet.

Fordelen ved denne modellen er at deltakerbidraget ikke øker så mye som i forslag 1, kun med 14 kroner per innbygger ut i fra beregningene. Det vil altså gi en mindre omfordeling mellom kommunene, og gjøre at endringen ikke blir så stor for den enkelte kommune. Det er også en modell som sannsynligvis er enkel å administrere. Fordelen med en slik løsning kan også være at den kan ivareta en del av usikkerheten rundt hvor mye av kostnadene til 110-sentralen som faktisk knytter seg til aktiviteten rundt alarmabonnementene og hva som driver kostnadene for den lovpålagte beredskapen.

Se vedlagt beregning av total kostnadsendring brannvesen og 110-sentral sett i sammenheng for denne modellen, vedlegg 2, forslag 2.

Arbeidsgruppens anbefaling

Arbeidsgruppen tar utgangspunkt i at abonnementsinntektene genereres gjennom et samarbeid mellom lokalt brannvesen og 110-sentralen, der begge er nødvendige for at tjenesten skal kunne tilbys.

Eierkommunene i 110-sentralen har ulik befolkningssammensetning, og ulikt antall alarmobjekter. Det kommunale brannvesenet er også organisert på ulik måte i eierkommunene i 110-sentralen.

Arbeidsutvalget anbefaler at alarminntektene i framtiden fordeles i tråd med forslag 2. En likedeling er valgt som en enkel og rettferdig løsning. Slik får brannvesenet tilbakeført deler av midlene de bidrar til å generere gjennom å stille med nødvendig beredskap, og Midt-Norge 110-sentral får dekket sine kostnader med alarmabonnementene. Dette gir også en kostnadsfordeling mellom kommunene som arbeidsgruppen er enige om at er rettferdig. Det fjerner noe av ulikheten i fordeling av alarminntekter i dag, men ivaretar samtidig usikkerheten rundt hvor stor andel av kostnadene den lovpålagte virksomheten som drives av antall alarmobjekter.

Samtidig ønsker utvalget å presisere at beredskapen i brannvesenet er lovpålagt og antall vaktlag er i stor grad dimensjonert på bakgrunn av blant annet terskelverdier i befolkningen, og ikke nødvendigvis drevet av antall alarmobjekter i kommunen. Inntektene forventes derfor å bidra til en reduksjon i nødvendig tilskudd til brannvesenet, og arbeidsgruppen forventer derfor at inntektene synliggjøres som en del av den årlige budsjettprosessen til brannberedskapen i de forskjellige kommunene.

Delingen av alarminntektene bidrar også til å holde deltakerbidraget i 110-sentralen nede, slik at endringen fra gammel ordning ikke blir så dramatisk for de mindre kommunene, sett brannvesen og 110-sentral under ett. Samtidig er det en forventning at 110-sentralen måler seg mot andre 110-sentraler i landet når det gjelder kostnadsdekning for arbeidet med alarmabonnementer. Eksempelvis har Alarmsentral Brann Innlandet indikert et kostnadsdekkende gebyr på 510 kr pr avtale, og Sør Øst 110 IKS tilsvarende på 938 - 1188 kroner pr alarminngang. Overskytende inntekter for 110-sentralen bør gå ensidig til lovpålagte oppgaver for å holde deltakerbidraget nede.

Arbeidsgruppen tar utgangspunkt i at inntektene fordeles til eierkommunene i 110-sentralen, og videre finansiering fra eierkommunen til det respektive brannvesen blir en sak mellom den enkelte kommune og det aktuelle brannvesen. Arbeidsgruppen har gjort en vurdering av en trinnvis innføring, men er enige om at et vedtak i representantskapet i desember 2018 gir tilstrekkelig tid til å innarbeide kostnadsendringer i sin helhet i budsjettet for 2020. En overgangsordning for å komme inn under aktivitetskravet så snart som mulig bør vurderes, og endringen må senest være innført fra og med 1.1.20.

Forslag til vedtak: Representantskapet vedtar at alarminntektene fordeles i henhold til alternativ 2 i saksutredning gjort av arbeidsgruppen fra Trondheim, Melhus og Frøya. Arbeidsgruppen anbefaler å sette ned en arbeidsgruppe som kan se på en praktisk gjennomføring av forslaget som vedtas.